

Sygnatura akt VI GC 749/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2020r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Łukasz Kozakiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2020r. na posiedzeniu niejawnym1 sprawy

z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej**
w W.

przeciwko **G. W., A. B., (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo (przy czym wyrok wobec pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i pozwanego A. B. jest zaoczny),

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego G. W. kwotę 522,- zł (pięćset dwadzieścia dwa złote 00/100) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 495,- zł (czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

/SSR Łukasz Kozakiewicz/

UZASADNIENIE

Powód domagał się od pozwanych G. W., A. B. i (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. solidarnie kwoty 773,45 wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że w związku z wypłatą na rzecz ubezpieczonego odszkodowania wynikłego z zalania lokalu mieszkalnego należącego do K. K. na skutek nienależytego wykonania robot budowlanych przez pozwanych, przysługuje mu regres ubezpieczeniowy przeciwko osobie odpowiedzialnej za szkodę do wysokości wypłaconego odszkodowania na podstawie art. 828 k.c.

Nakazem zapłaty Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie z dnia 9 listopada 2016r., sygn. akt VI Nc – e 1351036/16 nakazano pozwanym A. B. i G. W. aby zapłacili na rzecz powoda kwotę 773,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 sierpnia 2016r. oraz kwotę 30,30 zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty pozwany G. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Wskazał, iż strona powodowa nie udowodniła istnienia szkody oraz związku pomiędzy rzekomo wadliwymi robotami budowlanymi powoda a powstałą szkodą. Stwierdził, iż w dniu wyrządzenia rzekomej szkody nie było żadnych opadów deszczu w W.. Podkreślił także, iż spółka cywilna (...) nie istnieje od kilku lat, nie posiada zdolności sądowej i procesowej, w związku z czym za zobowiązania odpowiadać mogą solidarnie tylko wspólnicy.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2017r. powód sprecyzował dane pozwanego, podając iż jest nim (...) Sp. z o.o. w W..

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2017r., sygn. akt VI GC 591/17 wydanym w sprawie z powództwa (...) S.A. w W. przeciwko (...) Sp. z o.o. w W., powództwo zostało oddalone a powód obciążony na rzecz pozwanego kosztami procesu w wysokości 377,- zł.

Na skutek apelacji powoda, wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 5 października 2018r., sygn. akt VI Ga 167/18, zaskarżony wyrok został uchylony a sprawa przekazana Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Sąd odwoławczy stwierdził, że oznaczenie stron w protokole rozprawy i wyroku jest rozbieżne, skutkiem czego nie jest jasne jaka sprawa została rozstrzygnięta, co wymaga ponownego ustalenia w postępowaniu przed Sądem I instancji.

Pismem z dnia 7 grudnia 2018r. powód domagał się wezwania do udziału w sprawie G. W. i A. B..

Postanowieniem z dnia 4 marca 2019r. Sąd wezwał A. B. do udziału w sprawie w charakterze pozwanego.

Pozwany (...) Sp. z o.o. nie wniósł odpowiedzi na pozew (k. 115, 118) i nie stawił się na rozprawie w dniu 4 marca 2019r. (k. 152).

Pozwany A. B. nie wniósł odpowiedzi na pozew (k. 124, 128) i nie stawił się na rozprawie w dniu 4 marca 2019r. (k. 152).

Postanowieniem z dnia 4 marca 2019r. (k. 155) postępowanie zawieszono.

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2020r. (k. 177) postępowanie podjęto.

Sąd ustalił.

W dniu 12 sierpnia 2015r. K. K. zgłosiła powstanie szkody majątkowej w swoim mieszkaniu położonym przy ul. (...) w W.. W zgłoszeniu wskazała, iż w wyniku silny opadów deszczu doszło do zalania ściany pod parapetami w dwóch mieszkaniach na parterze w bloku. Poszkodowana była objęta ochroną ubezpieczeniową udzielaną przez powoda na podstawie umowy ubezpieczenia (...), numer polisy (...).

W informacji sporządzonej przez administratora budynku wskazano, iż w mieszkaniu ubezpieczonej zalane zostały ściany pod parapetem w małym i dużym pokoju. Administrator budynku stwierdził, iż szkoda powstała w wyniku silnych opadów deszczu oraz nieszczelności parapetów, zaś za szkodę odpowiedzialna jest firma wykonująca prace dociepleniowe budynku – (...).

Administratorowi nie zgłaszano ponownych zalań.

Dowód: zgłoszenie szkody – k. 47, pismo z dn. 24.08.2015r. – k. 48, informacja z dn. 24.08.2015r. – k. 49, pokrycie polisy – k. 50, zeznania świadka D. T. – k. 153.

W roku 2010 w ramach spółki cywilnej (...), G. W. i A. b. wykonywali prace remontowe – dociepleniowe w budynku położonym przy ul. (...) w W.

Dowód: zeznania świadka D. T. – k. 153.

Powód ustalił i zapłacił K. K., odszkodowanie w wysokości 773,45 zł. Środki pieniężne zostały przelane na rachunek ubezpieczonej w dniu 19 sierpnia 2015 roku.

Dowód: pismo z dn. 17.08.2015r. – k. 51.

Pismem z dnia 24 września 2015r. powód wezwał (...) w W. do zapłaty kwoty 773,45 zł w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego pisma. Pismem z dnia 15 października 2015r. powód ponownie wezwała (...) w W. do uregulowania zaległości w wysokości 773,96 zł, na którą składały się: należność główna – 773,45 zł, odsetki ustawowe – 0,51 zł. Pismem z dnia 12 maja 2016r. powód ponownie wezwał (...) w W. do zapłaty kwoty 800,79 zł, obejmującej należność główną w wysokości 773,45 zł raz odsetki ustawowe – 27,34 zł.

Dowód: pismo z dn. 24.09.2015r. – k. 53, pismo z dn. 15.10.2015r. – k. 54, pismo z dn. 12.05.2016r. – k. 55.

Sąd zważył.

Na wstępie należy wyjaśnić, że wobec przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, na podstawie art. 15zsz² ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 ze zm.), rozprawę w niniejszej sprawie zamknięto na posiedzeniu niejawnym, zaś wyrok wydano po umożliwieniu stronom złożenia na piśmie oświadczenia, o którym mowa w art. 224 § 1 k.p.c. (stanowisko wyrażone na skutek udzielenia głosu przed zamknięciem rozprawy) w zakreślonym ku temu, tygodniowym terminie. Podkreślenia wymaga, że nie otwierało to stronom terminu do zgłaszania kolejnych twierdzeń lub wniosków dowodowych (z wyjątkiem usprawiedliwienia tego ujawnioną dopiero teraz potrzebą i możliwością ich powołania, co jednak nie miało miejsca, a tym samym nie uzasadniało otwarcia rozprawy na nowo – art. 225 k.p.c.)

Dalej należy wyjaśnić okoliczności natury formalnej mające wpływ na zakres i sposób rozstrzygnięcia. Po pierwsze, mimo zaskarżenia nakazu zapłaty sygn. akt VI Nc – e 1351036/16 jedynie przez pozwanego G. W., sprawa rozpoznawana była w stosunku do wszystkich pozwanych określonych w pozwie – z uwagi na utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości stosownie do art. 505³⁶ k.p.c. Po wtóre, krąg podmiotów występujących po stronie pozwanej obejmował G. W., którego wskazano w pozwie, A. B. (wskazanego w pozwie) i wezwanego do udziału w sprawie na podstawie wniosku powoda oraz (...) Sp. z o.o. na udział którego w sprawie powód wskazał pismem z dnia 7 sierpnia 2017r. i co do którego nie cofnął pozwu.

Stan faktyczny ustalono na podstawie zaoferowanych przez powoda dowodów z dokumentów prawdziwość i rzetelność których nie była kwestionowana. Nadto przeprowadzono dowód z zeznań świadka D. T., która jednak – z uwagi na upływ czasu – miała jedynie ogólnikową wiedzę o okolicznościach sprawy.

Roszczenie powoda stanowiło realizację tzw. regresu ubezpieczeniowego, tj. uprawnienia ubezpieczyciela do dochodzenia od faktycznego sprawcy szkody jej rekompensaty do kwoty przez tego ubezpieczyciela na rzecz ubezpieczonego odszkodowania. Zgodnie z art. 828 § 1 k.c., jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela. Przepis ten znajduje zastosowanie w razie, gdy wystąpienie wypadku ubezpieczeniowego jest zdarzeniem prawnym powodującym nie tylko odpowiedzialność ubezpieczeniową ubezpieczyciela, ale także odpowiedzialność innego podmiotu, czyli osoby trzeciej z tytułu jej odpowiedzialności cywilnej za szkodę w ubezpieczonym przedmiocie. Ubezpieczyciel, który zaspokoił roszczenie ubezpieczeniowe, jest uprawniony do dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania od osoby ponoszącej odpowiedzialność cywilną za zaistniałe zdarzenie. Istota regresu polega więc na zmianie wierzyciela w stosunku zobowiązaniowym między poszkodowanym a osobą odpowiedzialną za szkodę przez wejście ubezpieczyciela w miejsce poszkodowanego, a następnie na realizacji roszczenia. Przesłankami nabycia uprawnienia regresowego są zatem odpowiedzialność sprawcy szkody i wypłata odszkodowania ubezpieczeniowego.

Podkreślenia jednak wymaga, że sytuacja osoby odpowiedzialnej za szkodę wobec poszkodowanego nie może ulec zmianie wskutek przejścia jego roszczenia na ubezpieczyciela. Sam fakt uznania przez ubezpieczyciela zasadności roszczenia ubezpieczonego nie oznacza jednak, że domniemany sprawca szkody, jest za nią rzeczywiście odpowiedzialny. Treść art. 828 § 1 k.c. nie stwarza w tym zakresie żadnego domniemania; nie daje też podstaw do przyjęcia, że suma odszkodowania wypłaconego przez ubezpieczyciela odpowiada zakresowi odpowiedzialności osoby, która wyrządziła szkodę. Roszczenie ubezpieczyciela oparte o art. 828 § 1 k.c. podlega ogólnym zasadom w zakresie rozkładu ciężaru dowodu w procesie, co obliuguje ubezpieczyciela do wykazania zaistnienia szkody co do zasady i wysokości, w tym sprawstwa i związku przyczynowego między zdarzeniem sprawczym a szkodą (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2010r., sygn. akt IV CSK 300/09). Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zaś w toku prowadzonego postępowania cywilnego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 § 1 k.p.c.). Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy

stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie.

Z uwagi na fakt zaprzeczenia przez pozwanego G. W. odpowiedzialności za zaistniałą szkodę majątkową w mieszkaniu K. K., powód winien był udowodnić wszystkie przesłanki związane z odpowiedzialnością odszkodowawczą strony pozwanej, tj. zdarzenie powodujące szkodę, jej rozmiar oraz związek przyczynowy pomiędzy nimi, a dopiero następnie fakt wypłacenia świadczenia z umowy ubezpieczenia, powodujący ustawowe przekształcenie podmiotowe wierzycelności poszkodowanego przeciwko sprawcy szkody. W niniejszej sprawie powód wykazał jedynie okoliczność przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego i wypłatę świadczenia odszkodowawczego na rzecz poszkodowanej w wysokości 773,45 zł. Oświadczenie administratora budynku o przyczynie i osobie odpowiedzialnej za wystąpienie szkody majątkowej nie jest wystarczającym dowodem, który potwierdzałby prawidłowość dokonywanych przez ubezpieczyciela ustaleń, w szczególności w zakresie związku przyczynowego między rzekomym działaniem lub zaniechaniem pozwanych G. W. i A. B. a szkodą. Na tę ocenę wpływu nie miały zeznania świadka D. T.. Przeciwnie, wynikało z nich, że oświadczenie zawarte w informacji administratora budynku (k. 49) zostało sporządzone nieco na wyrost. Świadek wyjaśniła bowiem, że stwierdził jedynie zawilgocenie pod parapetem. Co jednak najistotniejsze wskazała, że pozwani G. W. i A. B. wykonywali roboty remontowe – dociepleniowe w budynku przy ul. (...) w W. w roku 2010. Sporna szkoda miała zaś miejsce w 2015r. Trudno jest tu przyjąć, żeby w okresie 5 lat nie miały miejsce intensywne opady deszczu, prowadzące do powstania szkody opisanej w zgłoszeniu szkody. Gdyby zatem istotnie w/w pozwani wykonali roboty remontowe nienależycie, to skutki tego ujawniłyby się wcześniej. Nie można też przy tej ocenie pominąć, że w przypadku wad robót budowlanych ustawowy okres rękojmi a wady wynosił (według stanu prawnego obowiązującego w dacie wykonywania robót – 2010r.) trzy lata (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 grudnia 2013r., sygn. akt V ACa 584/13). Doszukiwanie się odpowiedzialności pozwanych po 5 latach od wykonania robót wymagałoby zatem szczególnej inicjatywy dowodowej ze strony powoda. Nie można też pominąć, że – jak wynikało z zeznań świadka D. T. – sporne zalenie miało charakter jednorazowy, przy czym nie ma podstaw do twierdzenia, że brak późniejszych zdarzeń był wynikiem usunięcia jego przyczyny. Poza brakiem wykazania adekwatnego związku przyczynowego między wykonywaniem robót budowlanych przez pozwanych G. W. i A. B. w rozumieniu art. 361 § 1 k.c., powód nie wykazał także wysokości szkody. Jak wskazano wyżej, wypłacone odszkodowanie wyznacza jedynie górną granicę roszczenia regresowego. Powód nie był zatem zwolniony z obowiązku wykazania szkody – przeciwnie, winien był wykazać, że zapłacone odszkodowanie odpowiada wysokości szkody, czego nie uczynił. Powyższe doprowadziło Sąd do przekonania o bezzasadności powództwa wobec G. W. i A. B..

Roszczenie wobec (...) Sp. z o.o. również nie zasługiwało na uwzględnienie. Z relacji świadka D. T. wynikało, że żadna spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie wykonywała robót remontowych – dociepleniowych w budynku przy ul. (...) w W.. Czyniło to kierowanie roszczeń wobec w/w spółki oczywiście bezzasadnym.

Rozstrzygnięcie wobec pozwanych A. B. i (...) Sp. z o.o. miało charakter zaoczny, gdyż pozwani ci nie wnieśli odpowiedzi na pozew i nie brali udziału w rozprawie (art. 339 § 1 k.p.c.). Należy dodać, że pismo (...) Sp. z o.o. z dnia 1 czerwca 2020r. (k. 205), nie mogło być uznane za przejaw czynnego udziału w sprawie skoro złożono je dopiero w wykonaniu uprawnienia z art. 15zsz⁽²⁾ ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem Covid-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U., poz. 374 ze zm.). Jednocześnie ustalone w sprawie okoliczności – wspólne dla pozwanych G. W. i A. B. wykluczały uwzględnienie powództwa wobec A. B. na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. Przepis ten nie mógł również znaleźć zastosowania w stosunku do pozwanego (...) Sp. o.o. skoro materiał dowody wyklucza związek tej spółki wykonywaniem robót remontowych – dociepleniowych.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powództwo zostało oddalone w całości w związku z czym pozwanemu G. W., który jako jedyny brał czynny udział w procesie, przysługiwał zwrot wszystkich poniesionych w sprawie kosztów procesu. Poniesione przez pozwanego koszty procesu wynosiły łącznie 522,- zł i obejmowały: koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu przed sądem I instancji wysokości 360,- zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. poz. 1804 w brzmieniu obowiązującym w dniu wytoczenia powództwa), koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu przed sądem II instancji wysokości 135,- zł (§ 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. poz. 1804 ze zm. w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U., poz. 1667) oraz koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł.

Z tych przyczyn orzeczono jak w pkt. II wyroku.

/SSR Łukasz Kozakiewicz/

1 art. 15zsz² ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem Covid-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374 ze zm.).